

Resan vi inte beställt del II

så var då sista försöket över och vi
förstod språket mellan raderna fast
ingen sa något rent ut och jag vet
inte idag om det skulle gjort någon
skillnad heller
döden kom i min närhet och blåste
mig i nacken samtidigt som den tog
min älskade ifrån detta liv som var
vårt men också befriade honom från
sjukdomen som härjat i över sju år
som även jag tvingades bo ihop med
så är allting gjort då och akter som
ska göras på rätt sätt är gjorda av
kärleks hyllning
sedan blev det tyst omkring livet
vännernas skara minskade och jag
fick känna det som mina ensamma
mostrar och min mamma berättat
när mannen är borta är man inget värd
kan en människas värde försvinna
för att den hon älskar är borta och
är det inte straff nog att tvingas
vara den som överlevde
och måste hitta
sig själv i ett
ensamt
liv

så har jag då bränt mina broar
blivit en besvärlig sort som man
inte orkar med
cirkeln är sluten
och jag är utanför igen
som det mobbade barn jag är
går väl ränderna inte någonsin ur
den här resan beställde vi aldrig
det enda jag är nöjd med

är att min älskade slapp få veta
hur det gick för mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren -Ulla Tilemo- med Poeter.se id #17193 innehar upphovsrätten